
Mesterházi Mónika

SORS BONA

1

Beágyazódnak, érnek, leszakadnak,
és egyet sem tarthatok meg soha,
hogy a hullámvásznak értelmet adjak,
nem lesz teremtés és nem lesz csoda,
amihez lennék csak az alkalom,
hogy alakítsa öntörvényeit –
rég elhatároztam, nem akarom,
hiába, hogy a döntés leterít.
Mert valami rossz parancs, nem tudom, mi,
hibás üzenetet küld sejtjeimnek,
úgy döntöttem, velem fog megszakadni,
több packázást inkább nem örökíték.
Hogyan lehetne akkor gyerekelem?
Tizenkét éve, hogy nem tervezem.

2

Tizenkét éve, hogy nem tervezem,
tizennyolc éves voltam és lemondó,
szerelem kárán szerelemtelen –
Mibe került nekem néhány nemes szó?
Mibe? Évekbe. Néma gesztusok.
Negatív cél veszélyes pátosza,
láthatatlan jelekből olvasott
bizonyosság, ösztön helyébe kusza
bizonytalanság, hiszen amiről
akkor lemondtam, mások épp tanulták
kivédni, ha siettek. S mitől
vonakozott volna ránk *egy* valóság?
Az enyém elállta az örömet,
tabu volt, érzéstelen terület.

3

Ahogy a tájat a hegyek elállják:
úgy volt ez valóság. Görcsbe kötött
(jobban, mint bármikor) a tudatosság.
Egyben képzeltem az egész jövőt.

Nem romlott, nem is élt: nem volt a testem,
elfedte a tiltás, hogy nem akart
anya lenni a kamasz lány. De közben
a fiatal nő majdnem kimaradt.
Hol ez a tizennyolc éves gyerek,
ez a szigorú erkölcsi magaslat?
Nem vállalom? Akkor meg hogy merek
a sorsán gúnyolódni? Okosabbnak
kell lennem. Innen kell megérteni.
Úgysem tudok rajta segíteni.

4

Minden sejtem tanulja, ki vagyok.
Hasítsam szét magam, hogy jobban értsem?
Fáj egyáltalán? Valami nagyobb
nyomás szorongat, hogy erről beszéltem?
Régebben figyelemért mondtam el,
lám az én életemnek súlya van –
Ma olyan kevés ember érdekel.
És nehezítem, hogyha súlytalan –
Ezzel is. Hiszen a genetikát
ki lehet kerülni. Nem fogadunk
örökbe talán macskát, kiskutyát?
Mért ne gyereket? Én vagyok a gond:
mire alapoznám, körülbelül?
(Mi tart meg mégis a körön belül?)

5

Hogy került ez elő, mikor már röpköd,
már védtelen arcomba csapja szárnyát
a koszos galamb, és ha nem nyöszörgök,
a tudat nem szakítja át az álmot?
Hogy került ez elő, mi dőlne merre,
most még vigyázhatok, vagy múlik el
valami végleg, merre vagy semerre?
Vagy jóra fordul, csak szerencse fel?
*Szüzességét elvesztette, hogyan
folytatható ez: aztán visszament,
és megtalálta? Visszavonhatom,
amit leírtam? Visszavonhatom
az álmokat? A múlttal a jelent?
Hányszor harminc évem van? Hány utam?*